

Sajarah Nu Disumputkeun tina Ayat Kaopat Puluh — Nomer Dua Puluh Lima

Yehezkiel Nomer Genep

Jeff Pippenger
2026-08-11

Kuring geus nyokot tina hiji petikan dina Testimonies anu nyadiakeun rupa-rupa jalur bebeneran patali jeung pangalaman Ezekiel, Yesaya, jeung Yohanes di jero Bait Suci. Yohanes malik pikeun ningali hiji sora di tukangeunana dina Wahyu pasal hiji.

Kami aya dina Roh dina poe Gusti, sarta ngadangu di tukangeun kuring hiji sora anu tarik, kawas sora tarompet, saur-Na, Kami teh Alfa jeung Omega, anu pangheulana jeung anu pangpandeurina; jeung, Naon anu ku maneh ditingali, tuliskeun dina hiji kitab, tuluy kirimkeun ka tujuh jamaah anu aya di Asia; ka Epesus, jeung ka Smirna, jeung ka Pergamus, jeung ka Tiatura, jeung ka Sardis, jeung ka Piladelpia, jeung ka Laodikia. Tuluy kuring malik pikeun nenjo sora anu geus nyarios ka kuring. Jeung sanggeus malik, kuring ningali tujuh kandél emas. Wahyu 1:10–12.

Ti pulo Patmos lajeng ka Bait Allah sawarga, tempat Yohanes ningali paningal ngeunaan Kristus anu ku Sister White dipedar ka urang, éta téh paningal anu sarua jeung anu ku Daniel katingali dina pasal kasapuluh tina kitabna.

“Dina mangsa harita, kuring Daniel keur nalangsa salila tilu minggu pinuh. Kuring henteu dahar roti anu ngeunah, henteu aya daging atawa anggur anu asup kana sungut kuring, jeung kuring teu nginumus diri pisan.... Tuluy kuring ngangkat panon, sarta ningali, jeung behold, aya hiji lalaki tangtu maké lawon linen, cangkéngna dikabeungkeut ku emas murni ti Uphaz. Awakna ogé kawas batu beryl, beungeutna siga penampakan kilat, panonna kawas lampu seuneu, panangan jeung sukuna warnana kawas tambaga anu digosok nepi ka ngagenclang, sarta sora kecap-kecapna kawas sora jalma rea’ (Daniel 10:2–6).”

“Pedaran ieu sarua jeung anu dipasihkeun ku Yohanes nalika Kristus dinyatakeun ka anjeunna di Pulo Patmos. Henteu kirang ti Putra Allah sorangan anu nembongan ka Daniél. Gusti urang sumping babarengan jeung utusan sawarga séjén pikeun ngajar Daniél naon anu bakal kajadian dina poé-poé panungtungan.” Sanctified Life, 49.

Salapan ayat kahiji nganyatakeun kumaha Wahyu Yesus Kristus dibuka segelna pas saméméh panutupan mangsa kasempetan manusa. Wahyu éta dipasihkeun ku Allah ka Yesus, tuluy ku Anjeunna dipasrahkeun ka Jibril, sarta ku Jibril dipasihkeun ka Yohanes bari dibarengan ku parentah sangkan Yohanes ngirimkeun éta amanat ka tujuh jamaah. Yesaya narima panggero pikeun ngalakukeun hal anu sarua dina pasal genep, jeung Yehezkiel narima parentah anu sarua dina pasal dua jeung tilu. Yohanes téh saurang tahanan nalika anjeunna narima panggerona, Yehezkiel jeung Daniel téh tawanan di Babul, sedengkeun Yesaya hirup dina mangsa sajarah raja jahat Ahas ti Yuda.

“Aya roda-roda di jero roda dina susunan anu kacida pajeulitna nepi ka dina tetempoan kahiji sigana ka Yehezkiel éta sadayana aya dina kaayaan kacau. Tapi nalika éta roda-roda gerak, gerakna kalayan katepatan anu endah tur dina kasaluyuan anu sampurna. Makhluk-makhluk sawarga nu ngagerakkeun roda-roda éta, sarta, luhureun sagalana, dina tahta safir anu mulya, aya Anu Langgeng; ari ngurilingan tahta éta aya katumbiri nu ngurilingan, lambang kurnia jeung kanyaah. Kakeueum ku kamulyaan anu matak ngageterkeun tina éta panénjoan, Yehezkiel sujud nyanghareup ka taneuh, nalika aya sora nu maréntahkeun anjeunna supaya gugah sarta ngadéngé pangandika Gusti. Tuluy dipasrahkeun ka anjeunna hiji amanat pangéling-éling pikeun Israil.” Testimonies, 751.

Sarta kuring ngadangu sora Gusti, saur-Na, Saha anu ku Kami rek diutus, jeung saha anu rék indit pikeun Kami? Tuluy saur kuring, Ieu abdi; utus abdi. Yesaya 6:8.

“Visi ieu dipasihkeun ka Yehezkiel dina hiji mangsa nalika pikiranana pinuh ku rasa hariwang nu poék. Anjeunna ningali tanah karuhunna ngagoler taringgul...”

“Kitu deui, nalika Allah bade muka ka Yohanes anu dipikaasih sajarah garéja pikeun mangsa-mangsa anu bakal datang, Anjeunna maparin ka anjeunna jaminan ngeunaan kaprihatinan jeung pangaping Jurusalamet ka umat-Na ku nembongkeun ka anjeunna ‘Saurang anu siga ka Putra manusa,’ keur leumpang di antara kaki lilin-kaki lilin, anu ngalambangkeun tujuh garéja. ...”

“Palajaran ieu kanggo mangpaat urang. Urang kedah nangtungkeun iman urang ka Allah, sabab pas di payuneun urang aya mangsa anu bakal nguji jiwa manusa. ...”

“Urang keur nangtung dina bangbarung kajadian-kajadian anu agung tur khidmat. Nubuat keur gancang kanyataan. Gusti parantos caket pisan. Moal lami deui bakal kabuka di payuneun urang hiji mangsa anu pinuh ku kapentingan anu ngageugeuh pikeun sakumna nu hirup. Pasalia-pasalia jaman baheula bakal dihudangkeun deui; pasalia-pasalia anyar bakal mucunghul. Adegan-adegan anu bakal lumangsung di dunya urang can kungsi kabayang ku saha-saha ogé. Sétan keur digawe ngaliwatan agénsi-agénsi manusa. Jalma-jalma anu keur narékahan ngarobah Konstitusi jeung mastikeun hiji hukum anu maksa pangreureuhan poé Minggu, saeutik pisan nyaraho kumaha bakal jadi hasilna. Hiji krisis parantos pas di hareupeun urang.

“Tapi para abdi Allah henteu meunang ngandelkeun diri sorangan dina kaayaan darurat anu ageng ieu. Dina titingalian anu dipaparinkeun ka Yesaya, ka Yehezkiel, jeung ka Yohanes urang ningali kumaha raketna sawarga patalina jeung kajadian-kajadian anu lumangsung di bumi jeung sakumaha gedéna pangaping Allah ka jalma-jalma anu satia ka Mantenna. Dunya henteu tanpa pamingpin. Program kajadian-kajadian anu bakal datang aya dina panangan Gusti. Kaagungan sawarga nyepeng takdir bangsa-bangsa, kitu deui urusan garéja-Na, dina pangawasan-Na sorangan. ...”

“Dina paningal Yéhezkiél, Allah kagungan panangan-Na handapeun jangjang para karub. Ieu dimaksudkeun pikeun ngajarkeun ka para abdi-Na yén kakuatan ilahi anu maparin maranéhna kasuksésan. Anjeunna bakal damel babarengan jeung maranéhna lamun maranéhna miceun kajahatan sarta jadi murni dina hate jeung hirup.”

“Caang nu caang nu ngalanglang di antara mahluk-mahluk hirup kalayan gancangna siga kilat, ngalambangkeun gancangna padamelan ieu ahirna baris maju nepi ka rengsé. ...”

“Dulur-dulur, ayeuna lain waktuna pikeun ngungun jeung putus harepan, lain waktuna pikeun nyerah kana karaguan jeung teu percaya. Kristus ayeuna lain Juru Salamet anu aya dina makam anyar Yusuf, katutup ku batu gedé sarta diségel ku segel Romawi; urang miboga Juru Salamet anu geus gugah tina pupusna. Anjeunna teh Raja, Gusti nu ngawasa sakumna tentara; Anjeunna linggih di antara kerubim; sarta di tengah pasalia pikir jeung kaributan bangsa-bangsa Anjeunna tetep ngajaga umat-Na. Anjeunna anu maréntah di sawarga teh Juru Salamet urang. Anjeunna ngukur unggal pangajaran. Anjeunna nenjo seuneu tungku anu kudu nguji unggal jiwa. Nalika benteng-benteng para raja bakal diruntuhkeun, nalika panah-panah amarah Allah bakal nembus kana hate musuh-musuh-Na, umat-Na bakal aman dina panangan-Na.” Testimonies, jilid 5, 752–754.

Opat saksi Alkitab negeskeun kanyataan yén talatah tina Wahyu Yesus Kristus dipaparinkeun ka jalma-jalma anu dilambangkeun ku pangalaman nabi ieu di Bait Suci. Nya nalika urang asup ka Bait Suci sawarga urang dipaparin talatah anu ku urang geus ditetepkeun pikeun diwartakeun. “Seuneu tungku” anu nguji “unggal jiwa” téh nyaéta tungku anu dimaksud dina Malachi tilu.

Tapi saha anu bisa tahan dina poe datangna-Na? jeung saha anu bakal tetep ngadeg nalika Anjeunna nembongan? sabab Anjeunna teh ibarat seuneu nu ngamurnikeun, jeung ibarat sabun tukang ngabodaskeun: Jeung Anjeunna bakal calik minangka nu ngamurnikeun jeung nyucikeun pérak: sarta Anjeunna bakal ngamurnikeun putra-putra Lewi, jeung nyaring maranehna saperti emas jeung pérak, sangkan maranehna bisa ngahaturkeun ka PANGERAN hiji kurban dina kayaktian. Tuluy kurban Yuda jeung Yerusalem bakal pikaresepeun ka PANGERAN, saperti dina poe-poe baheula, jeung saperti dina taun-taun anu kaliwat. Maleakhi 3:2–4.

Nu ngamurni apal yén pérak geus aya dina tungku salila waktu anu pas nalika pérak éta geus jadi kacida murnina nepi ka tiasa ngagambarkeun beungeut nu ngamurni. Kanyataan ngeunaan kumaha pérak dimurnikeun dina jaman baheula ieu saluyu jeung kecap pagawéan kausatif “marah” anu ditempo ku Daniel dina pasal sapuluh. Dina poé-poé panungtungan ieu Gusti keur mingpin umat-Na ka tempat suci pikeun nguji, ngamurnikeun, jeung nyucikeun para calon anu bakal janten bagian tina panji saratus opat puluh opat rébu. Dina mangsa ieu, “Mantenna baris digawe bareng jeung” urang, “lamun” urang “ngaleungitkeun kajahatan sarta jadi murni dina hate jeung kahirupan.” Sababaraha, saperti dina Daniel sapuluh, ngungsi tina pangalaman éta, tapi jalma-jalma anu, dilambangkeun ku Daniel, ningali tetenjoan kaca gedé ngeunaan wahyu Yesus Kristus, baris, sakumaha digambarkeun ku Yesaya, biwirna kasentuh ku bara tina altar sarta bakal dimurnikeun jeung dipersiapkeun pikeun nepikeun hiji amanat boh ka garéja nu murtad, tuluy ka dunya.

Pesen éta dipidangkeun ka jiwa-jiwa anu satia di tempat suci. Imamat dua puluh tilu, lamun disaluyukeun jeung usum Pentakosta, dirancang pikeun ngagambarkeun Peti Perjangjian di Rohangan Nu Maha Suci. Ku iman, struktur pesen-pesen dina éta pasal nandaan tilu patokan dina sajarah suci anu di jerona ujian tungku téh direngsekeun. Kacida jerona ku ilahi—struktur nubuat

tina pasal dua puluh tilu ngamungkinkeun nu nalungtik nubuat pikeun manggihan Yehezkiel dina ayat hiji tina pasal hiji.

Dina taun katilu puluh, dina bulan kaopat, dina poé kalima bulan éta, nalika kuring aya di antara para tawanan di sisi walungan Kebar, langit muka, sarta kuring ningali titingalian ti Allah. Dina poé kalima bulan éta, nyaéta taun kalima pangbuangan Raja Yoyakhin. Yehezkiel 1:1, 2.

Salaku imam dina mangsa pamasangan meterai ka saratus opat puluh opat rébu, Yehezkiel aya dina taun katilu puluh tina siklus Yobel ka tujuh welas, lima taun saméméh nu katilu tina tilu pangepungan Yerusalem ku Nebukadnesar dina taun 587 SM. Taun katilu puluh dina éta ayat téh tilu puluh taun sanggeus kabangunan pangagungna dina sajarah Perjanjian Heubeul, sarta éta kajadian dina poé kalima tina taun kalima, ku kituna nempatkeun angka lima kana kasaksian Yehezkiel. Dina dua ayat bubuka urang manggihan yén angka tilu puluh dicirian sakali sarta angka lima disebatkeun tilu kali. Dina struktur Imamat dua puluh tilu anu saluyu jeung usum Pentakosta, ujian kadua anu dilambangkeun ku tilu puluh ngahontal ka pesta tarompét, lima poé ka kanaékan Kristus, tuluy lima poé ka poé panebusan, tuluy lima poé ka waymark anu ngalambangkeun boh hujan mimiti (Pentakosta) boh hujan panungtung (Pondok Daun). Struktur éta nembongkeun tilu puluh, dituturkeun ku tilu léngkah nu masing-masing lima. Yehezkiel aya di Bait Allah sarta struktur Imamat dua puluh tilu téh nyaéta Peti Perjangjian.

Sajarah mere kasaksian kana kanyataan yén dina éta titik Yehezkiel aya lima taun saméméh hiji pengepungan lambang anu dina ahirna ngalambangkeun hukum Minggu anu baris geura datang, sakumaha digambarkeun ku karuksakan Yerusalem. Angka “lima” mangrupa unsur utama dina rarancang Imamat dua puluh tilu, kitu deui angka tilu puluh.

Dina ieu rupa-rupa tulisan geus ditémbongkeun yén nalika dua puluh dua ayat anu kahiji tina éta pasal disejajarkeun jeung dua puluh dua ayat anu panungtung, tuluy babarengan éta dua runtuyan dua puluh dua ayat disejajarkeun jeung usum Pentakosta, prosés pangujian tilu léngkah, anu mangrupikeun seuneu tungku dina Maleakhi, katémbong écés digambarkeun. Tilu léngkah éta miboga hiji alpa jeung oméga dina léngkah kahiji jeung katilu, anu diwangun ku runtuyan opat tanda patokan anu ngawakilan hiji léngkah.

Paska, dituturkeun ku pésta roti teu diragi, dituturkeun ku panawaran buah kahiji tina gandum sa'ir, tuluy ‘lima’ poé nepi ka ahir pésta roti teu diragi. Éta opat pananda jalan ngawangun ujian kahiji, jeung Isa salawasna ngagambarkeun ahir ku mimiti, sarta ujian katilu ogé diwangun ku opat pananda jalan. Pésta tarompét, tuluy pangangkatan Kristus dituturkeun ku poé panebusan, tuluy lima poé sanggeusna datangna boh Pentakosta boh Pondok Daun. Pentakosta téh lambang hujan awal, sarta Pondok Daun téh lambang hujan ahir. Dina modél Imamat dua puluh tilu, boh Pentakosta boh Pondok Daun sajajar.

Ku sabab kitu, maranéh, eh anak-anak Sion, kudu bagja sarta suka cita dina PANGERAN Allah maranéh; sabab Anjeunna geus maparin ka maranéh hujan nu kahiji kalayan sajadarna, sarta Anjeunna bakal nurunkeun keur maranéh hujan, nya éta hujan nu kahiji jeung hujan nu panungtung, dina bulan kahiji. Yoel 2:23.

Prosés panungtung pangujian jeung pamurnian dimimitian dina 31 Désémber 2023. Ujian kahiji nyaéta ujian pondasi anu dilambangkeun ku pasulayan ngeunaan “para perampok umat anjeun” anu mecah golongan anu saméméhna geus diuji ku kuciwa tanggal 18 Juli 2020.

“Dina sajarah jeung nubuat, Firman Allah ngagambarkeun papancangan anu lila kénéh lumangsung antara bebeneran jeung kasalahan. Papancangan éta can réngsé, masih kénéh lumangsung. Hal-hal anu geus kungsi aya bakal kajadian deui. Pasualan-pasualan baheula bakal dihirupkeun deui, sarta tiori-tiori anyar bakal terus muncul. Tapi umat Allah, anu dina kapercayaan maranéhna jeung dina kacumponan nubuat geus nyekel peran dina ngumumkeun amanat malaikat kahiji, kadua, jeung katilu, nyaho di mana maranéhna nangtung. Maranéhna boga pangalaman anu leuwih mulya batan emas murni. Maranéhna kudu nangtung pageuh saperti batu cadas, nahan awal kayakinan maranéhna kalayan teguh nepi ka ahir.” Manuscript Releases, jilid 1, 47.

Dina Imamat dua puluh tilu, ujian anu kahiji dipidangkeun ku gabungan nubuat tina tilu anu dituturkeun lima poé ti harita ku ahir roti anu teu diragian. Paska nyaéta poé kahiji, pesta roti anu teu diragian nyaéta poé kadua, jeung kurban buah sulung nyaéta poé katilu. Lima poé ti harita pesta roti anu teu diragian téh réngsé. Struktur nubuat tina ujian kahiji tina tilu ujian ogé dipidangkeun dina ujian anu katilu jeung anu panungtungan. Dina waymark katilu éta, anu diwangun ku tilu waymark dituturkeun ku hiji, pesta tarompet nyaéta poé kahiji, jeung naékna Kristus ka sawarga nyaéta lima poé ti harita, tuluy poé panebusan nuturkeun lima poé ti harita, saterusna lima poé ti harita boh Pentekosta boh pesta Kemah nandaan hukum Minggu anu baris geura datang, anu dipidangkeun dina kitab Yehezkiel minangka karuksakan Yerusalem.

Antara ahir pesta roti anu teu diragikeun jeung pesta tarompét aya tilu puluh poé, anu lain ngan ukur ngagambarkeun lambang saurang imam, tapi ogé ujian kadua tina tilu ujian anu digambarkeun dina ilustrasi Ilahi.

Baptisan Kristus ngagambarkeun tilu waymark tina Paska, roti henteu beragi, jeung bungbuahan kahiji, sabab tilu waymark éta ngawakilan pupusna, panguburan, jeung kabangkitan Kristus. Tilu léngkah éta diteruskeun ku lima poé nepi ka léngkah kaopat, anu diwakilan ku ahir pésta roti henteu beragi. Baptisan nembongkeun éta tilu léngkah dina hiji mangsa anu singget nalika Yohanes ngabaptis Mésias-Na. Pésta-pésta cinyusu misahkeun éta tilu léngkah ku hiji poé masing-masing, sedengkeun pésta-pésta gugur misahkeun éta tilu léngkah ku lima poé.

Nalika urang nerapkeun tés kahiji tina pésta-pésta cinyusu minangka hiji gabungan tina tilu waymark anu tuluy dituturkeun ku hiji waymark lima poé ti harita; tuluy nerapkeun pésta-pésta gugur minangka tilu waymark anu lima poé ti harita dituturkeun ku hiji waymark, kabentuk hiji struktur nubuat anu diwangun ku hiji alpha waymark tina tilu anu dituturkeun ku lima poé, anu satuluyna dituturkeun ku tilu puluh poé, sarta tés katilu tina pésta-pésta gugur minangka hiji waymark tina tilu anu dituturkeun ku lima poé—struktur éta ngagambarkeun tés kahiji minangka ngawengku jumlahna lima poé, dituturkeun ku tés kadua salila tilu puluh poé anu ngahontal ka waymark katilu anu lima poé. Lima ditambah tilu puluh, ditambah lima nyaéta opat puluh ($5 + 30 + 5 = 40$).

Baptisan Kristus tuluy dipiheulaan ku opat puluh poé, anu ditungtungan ku tilu pangwujian. Leuwih loba deui nu bisa dipikawanoh dina struktur Imamat dua puluh tilu dina paduanana jeung usum Pentakosta, tapi dina tataran séjén éta pasal ngagambarkeun Peti Perjangjian di Rohangan Maha Suci.

Pesta-pestu usum cinyusu jeung usum gugur dina Imamat dua puluh tilu ditempatkeun di tengah dua Sabat. Dua Sabat éta ngalambangkeun dua kerub panutup, sarta tanda-tanda jalan dina mangsa Pentakosta anu saajar jeung Imamat dua puluh tilu ngalambangkeun Tabut jeung dua kerub panutup éta. Yehezkiel dibawa ka jero Bait Suci dina pasal kahiji, sarta waktu anjeunna dibawa ka dinya, anjeunna aya dina posisi lima poé saméméh pengepungan anu nyababkeun karuksakan Yerusalem, anu ngalambangkeun hukum Minggu anu enggal datang. Hukum Minggu éta dilambangkeun ku Pentakosta jeung Hari Raya Pondok Daun dina Imamat dua puluh tilu. Yehezkiel aya dina taun katilu puluh, sarta tilu puluh téh mangsa pikeun ujian kadua tina tilu ujian anu ngawangun seuneu tungku dina Maleakhi tilu. Ujian kadua éta dilambangkeun ku tilu puluh poé, sakumaha Yehezkiel aya dina taun katilu puluh tina siklus Yobel ka tujuh belas anu dimimitian dina Paska Agung Yosia, sakumaha para ahli sajarah nyebutna. Yehezkiel aya lima taun saméméh pengepungan anu lumangsung dalapan belas bulan, sarta anjeunna aya di Bait Allah, anu mangrupa bagian tengah tina tilu ujian panungtungan anu nyucikeun jeung ngabersihan umat sésa. Petrus aya di Kaisarea-Philippi (Panium), ogé di tengah tilu ujian, sakumaha dilambangkeun ku Panium (Kaisarea-Philippi), gunung Transfigurasi, jeung kayu salib.

Dina taun 592 SM, Yehezkiel sacara adikodrati dijadikeun “bisu” sarta ngan nyarita nalika Allah muka sungutna. Kaayaan éta terus lumangsung nepi ka ragragna Yerusalem dina taun 585/6 SM. Allah parantos nyababkeun anjeunna nyarita nalika pangepungan dimimitian, dina poé nalika “kahayang” tina “panonna” pupus, tapi anjeunna henteu diidinan nyarita kalawan bébas nepi ka Yerusalem, “kahayang” tina “panon” Israil, geus runtuh. Ragragna Yerusalem ngalambangkeun hukum Minggu anu geura-giru datang, sarta dina dinya bapa Yohanes Pembaptis, saurang imam tina giliran kadalapan, anu dijadikeun bisu nalika keur ngalayanan di Bait Allah—anu ogé tempat Yehezkiel aya (dina titingalian)—ogé dijadikeun bisu salila kira-kira salapan bulan. Dina poé kadalapan sanggeus kalahiran Yohanes, nalika Yohanes keur disunat, harita anjeunna diidinan nyarita. Dua nabi dijadikeun bisu bari aya di jero tempat suci. Nabi katilu anu dijadikeun bisu bari ningali Kristus di tempat suci nyaéta Daniel. Dina pasal sapuluh, Daniel aya di tempat suci, sarta pas anjeunna keur kakeunaan rampa pikeun kadua kalina tina tilu kali, anjeunna dijadikeun bisu. Dina titik tengah, Daniel dijadikeun bisu.

Jeung nalika anjeunna parantos ngucapkeun kecap-kecap kitu ka sim kuring, sim kuring ngalieurkeun beungeut ka taneuh, sarta jadi bisu. Jeung, behold, aya saurang anu sarua jeung rupa putra-putra manusa nyabak biwir sim kuring; tuluy sim kuring muka sungut, nyarita, sarta ngadawuh ka anjeunna anu nangtung di payuneun sim kuring, Nun junjuran abdi, ku lantaran tetempoan ieu kasangsaraan abdi parantos ngalimpudan ka abdi, sarta abdi henteu nyésakeun kakuatan nanaon. Daniel 10:15, 16.

Nyarios

Lambang “nyarita” kaciri écés dina waktos hukum Minggu anu geuwat datang, nalika Amérika Sarikat nyarita saperti naga, kalde Balaam nyarita, panglihatan Habakuk nyarita sarta henteu ngabohong. Tilu nabi nu pireu-bisu, anu dijadikeun bisu nalika aya di jero tempat suci, nyarita dina mangsa karuksakan Yérusalém. Dina perkara Zakaria, anjeunna nyarita pikeun netelakeun yén ngaran anyar putrana téh leres, sahingga ngalambangkeun urang Filadélfia anu dipasih ngaran anyar.

Anu meunang bakal ku Kami dijadikeun tihang di Bait Allah Kami, sarta anjeunna moal kaluar deui salalanggengna; jeung kana anjeunna ku Kami bakal dituliskeun ngaran Allah Kami, jeung ngaran kota Allah Kami, nya eta Yerusalem anyar, anu turun ti sawarga ti Allah Kami; jeung kana anjeunna ku Kami bakal dituliskeun ngaran Kami anu anyar. Wahyu 3:12.

Zakaria dipaparinkeun sabak pikeun nulis ngaran kulawarga anyar Yohanes.

Tuluy kajadian, dina poe kadalapan maranéhna datang pikeun nyunatan eta budak; sarta maranéhna nyebut anjeunna Sakaria, nurutkeun ngaran bapana. Tapi indungna ngawalon, pokna, Henteu kitu; sabab anjeunna kudu dingaranan Yohanes. Sarta maranéhna ngomong ka manéhna, Teu aya saurang ogé di antara kulawargamaneh anu dingaranan ku ngaran ieu. Tuluy maranéhna mere tanda ka bapana, kumaha anjeunna hayang eta budak dingaranan. Sarta anjeunna menta papan tulis, tuluy nulis kieu, Ngaranna Yohanes. Sarta maranéhna sadaya héran. Jeung harita kénéh sungutna kabuka, létahna leupas, tuluy anjeunna nyarita sarta muji ka Allah. Lukas 1:59–64.

Ngaran anyar Yohanes saluyu jeung garéja Piladelfia, sarta ngaran Zakaria saluyu jeung Laodikia sakumaha digambarkeun ku teu percaya-na Zakaria kana amanat malaikat katilu. Sadaya nabi nyangkem poé-poé panungtungan, jeung poé-poé panungtungan téh nyaéta sajarah malaikat katilu. Ku sabab kitu, malaikat anu mawa amanat éta tangtu malaikat katilu. Zakaria nolak ngartos yén Gusti bakal ngaliwatan garéja Advent Poé Katujuh Laodikia. Aya kénéh deui anu kudu dipedar ngeunaan mulangna sora dina nabi-nabi ieu, tapi urang baris terus ngaléngkah nuju kana paham kana garis nubuat Yosia.

Roda Yosia

Urang geus ngabahas siklus Yobel nu ka tujuh belas anu dimimitian dina Paska Yosia taun 622 SM, tapi garis Yosia dimimitian jauh saméméh taun 622 SM. Pemberontakan Israil anu ngangkat Saul kana tahta minangka raja kahiji Israil nandaan opat puluh taun pamaréntahan raja Saul, dituturkeun ku opat puluh taun pamaréntahan raja Daud, tuluy dituturkeun ku opat puluh taun pamaréntahan Suleman. Panolakan ka Allah anu kacida nganyenyeri ka nabi Samuel kajadian dina taun 1097 SM, sarta ngamimitian hiji garis nubuat ngeunaan pemberontakan anu dipungkas di salib nalika urang Yahudi ngucapkeun yén maranéhna teu boga raja salian ti Kaisar.

Tapi maranéhna ngajerit, “Singkirkeun manéhna, singkirkeun manéhna, salibkeun manéhna.” Pilatus nyarios ka maranéhna, “Naha Kami kudu nyalibkeun Raja maranéh?” Para imam kapala ngawaler, “Kami teu boga raja salian ti Kaisar.” Yohanes 19:15.

Dina taun 1097, tilu raja bakal maréntah salila opat puluh taun masing-masing nepi ka pupusna Salomo dina 977 SM, dina waktu harita karajaan tuluy kabagi jadi kalér jeung kidul.

Tuluy maranéhna miharep hiji raja; tuluy Allah maparin ka maranéhna Saul anak Cis, saurang lalaki tina kaom Binyamin, salila opat puluh taun. Rasul 13:21.

Daud yuswana tiga puluh taun nalika anjeunna mimiti maréntah, sarta anjeunna maréntah salila opat puluh taun. Di Hebron anjeunna maréntah ka Yuda salila tujuh taun genep bulan; jeung di Yerusalem anjeunna maréntah tilu puluh tilu taun ka sakuliah Israil jeung Yuda. 2 Samuel 2:4, 5.

Pamaréntahan Suléman dimimitian dina taun 1017 SM; pondasi Bait Allah diteundeun dina taun kaopat pamaréntahan Suléman (1013 SM). Pangwangunanana lumangsung salila tujuh taun (1 Raja-raja 6:37–38), sarta Bait Allah réngsé dina bulan kadalapan taun kasabelas Suléman. Pangbaktianna sacara resmi lumangsung dina bulan katujuh (bulan Etanim), dina mangsa Hari Raya Pondok Daun (1 Raja-raja 8; 2 Babad 5–7), taun 1006 SM. Para raja, Bait Allah, jeung bangsa éta masing-masing kagambarkeun dina sajarah ku hiji mangsa opat ratus salapan puluh taun anu écés nandaan hiji mangsa profétis dina patalina boh jeung para raja, Bait Allah, atawa bangsa éta.

Daniel dicandak jadi tawanan dina taun 607 SM, sanajan kalolobaan ahli kronologi Alkitab nangtukeun 605 SM. Catetan sajarah kudu saluyu jeung kasaksian nubuat, sarta perlambang tina kajadian-kajadian anu sacara sajarah ditandaan dina garis sajarah anu dimimitian ku kahayang pikeun miboga raja dina taun 1097 SM nungtut, dumasar kana sababaraha saksi nubuat, yén 607 SM mangrupikeun panerapan anu leres, lain 605 SM. Taun 607 SM nandaan ahir opat ratus salapan puluh taun dina garis raja-raja, tapi ogé ngamimitian salah sahiji tina tilu gambaran utama ngeunaan tujuh puluh taun anu lumangsung dina garis éta. Taun 607 SM nandaan ahir tujuh puluh taun anu dimimitian ku panawanan Manasye dina taun 677 SM. Gambaran kahiji tina lambang opat ratus salapan puluh taun (anu miboga tilu saksi dina garis éta), rengse dina tempat salah sahiji tina tilu saksi ngeunaan tujuh puluh taun mungkas, sarta saksi séjén ngeunaan tujuh puluh taun dimimitian; struktur matematikna méré kasaksian ka 607 SM, sanajan aya pamadegan yén Daniel dicandak jadi tawanan dina taun 605 SM.

Dina garis anu ngandung hiji mangsa 490 taun anu pakait jeung para raja ti 1097 SM nepi ka 607 SM, aya ogé 490 taun ti pangbakti Bait Allah Suleman nepi ka pangbakti Bait Allah sanggeus pangbuangan ku Zerubabel dina 516 SM. Eta 490 taun téh diwangun ku 420 taun ti pangbakti Suleman dina taun kasabelas pamaréntahanana, ditambah jeung 70 taun nalika Bait Allah jadi suwung salila mangsa pangbuangan, sahingga jumlahna 490 taun. Parentah katilu ti Artahsasta sumping 59 taun satuluyna, dina 457 SM, sarta nandaan awal 490 taun anu “ditangtukeun” (dipotong, Daniel 9:24) pikeun umat Allah, anu dipungkas dina taun 34 dina rajamna Stefanus ku dibaledogan ku batu. Tangtu waé, aya loba kasaksian kronologis séjén anu jero pisan dina garis nubuat anu dimimitian ku murtad dasar, nyaéta nolak Allah jeung Roh Nubuat dina 1097 SM, sarta dipungkas nalika Stefanus ningali Kristus ngadeg di sisi katuhu Allah. Dina ieu kasaksian urang manggihan roda nubuat Yosia.

Kuring nyebutna “murtad dasar,” sabab awal garis éta nandakeun mangsa Israil nolak Allah jadi Raja, ku kahayang maranéhna boga raja duniawi, sahingga nandaan dasar karajaan manusa Israil. Kuring ogé nulis ieu pikeun roda Yosia, anu hartina “dasar Allah,” nyaéta lambang boh dasar boh murtad dasar umat Allah.

Nalika Suleman pupus sarta dua welas kaom kabagi jadi kalér jeung kidul, pangbaktian Yeroboam kana sistem ibadah palsu ditegor ku nabi anu henteu taat, sarta dina tegoran éta kaunggel nubuat ngeunaan hiji raja anu bakal datang ngaranna Yosia. Dina murtad dasar Yeroboam jeung sapuluh kaom kalér, geus dinubuatkeun ngeunaan Yosia jeung kabangkitanana anu dicirian ku Paska Agung taun 622 SM. Kabangkitan éta lumangsung lantaran kapanggihna tulisan-tulisan Musa sarta pangucapan panghukuman ka umat Allah ku sabab murtad maranéhna anu terus-terusan. Nalika kecap-kecap tina tulisan-tulisan Musa dibacakeun ka raja Yosia, éta ngahasilkeun kabangkitan anu pangagungna dina sajarah Perjangjian Heubeul. Nubuat ngeunaan hiji anak anu bakal dilahirkeun dina mangsa nu bakal datang, anu ngaranna Yosia, ogé ngandung panghukuman profétis kana murtad dasar anu ditujulkeun ka raja Yeroboam ku nabi anu henteu taat.

Kutuk Musa, sakumaha disebut ku Daniel, nyaéta “tujuh kali” dina Imamat dua puluh genep, sarta éta jadi panemuan dasar William Miller, anu mangrupa lambang bebeneran-bebeneran dasar Adventisme. Panguatan pesen Miller dina 11 Agustus 1840 kajadian ngaliwatan pagawéan “Yosia” Litch dina 1838 jeung 1840. Dina 1863 éta dasar-dasar disisihkeun, sarta “tujuh kali” jadi lambang lain ngan ukur bebeneran-bebeneran dasar kaum Millerite Filadelfia, tapi ogé lambang pemberontakan Millerisme Laodikea ngalawan dasar-dasar éta. Sajarah kaum Millerite malaikat kahiji jeung kadua ngandung perlambangan “Yosia,” anu baris diulang nepi ka sakabéh hurupna dina sajarah saratus opat puluh opat rébu. Roda Yosia ngalegaan ka tukang nepi ka praktek sihir raja Saul, tuluy terus nepi ka dimuntahkeunana gareja Masehi Advent Poé Katujuh Laodikea dina hukum Minggu. Roda Yosia dina Yehezkiel ayeuna keur dina prosés dibuka segelna minangka puncak tina pemeteraian saratus opat puluh opat rébu.

Urang baris neraskeun ieu perkara dina artikel salajengna.